

Illustri Societati Erudite Hungaricæ
Academia Scientiarum Regia Bavarica
Salutem.

Quod in comitiis Regni Hungarici, annis 1825-1827 celebratis, factum est, ^{quidem} ~~et~~ summi inter vos viri, præeunte Illustrissimo Comite De Szecheny, solo patriæ amore ducti, opes se ex suis redditibus collaturos sponte pollicerentur, quibus Societas erudita hungarica fundari possit; id cum omnium hominum, quorum est, generose facta sentire, et litterarum studia quantum ad gloriam felicitatemque populorum conferant, ^{significare,} admirationem in se convertit, tum præcipue summo Academia nostræ plausu exceptum est, quæ quos fructus id institutum et vestris rebus et universæ rei litterariæ allaturum esset, statim animo præfagebat. Quocirca summa lætitia affecti sumus, cum litteræ vestræ ab Illustrissimo Comite De Szecheny nobis adferentur, quibus non modo primum Annalium vestrorum volumen, ceteraque, quæ ad Instituti vestri rationem explicandam faciunt, nobis transmittere, sed etiam, quo adversus nos animo sitis, Declarare et officia vestra polliceri, nostraque expetere voluistis. Quæ omnia quam nobis grata et accepta fuerint, dudum significatum a nobis habuisset Societas erudita hungarica, nisi Illustrissimum Comitem De Szecheny, cui litteras ad vos nostras tradere optabamus, ex itinere reducem Monachium revifurum

spes nobis fuisset. Nunc, cum diutius differre, quod dudum in animo erat, sine iusta et gravi reprehensione non liceat, primo quidem Societatis vestrae fundamenta feliciter jacta, et operum vestrorum splendidissima exordia vobis ex animo gratulamur, deinde quicquid ad studia vestra iuvanda nostra ex parte conferri possit, id omne lubentissime a nobis praestitum iri spondemus, denique ut vestrorum nos laborum et studiorum participes facere pergatis, enixe rogamus. Mittimus indicem Commentationum, ab Academia nostra inde ab anno 1763 editarum, petimusque a vobis, ut, quas ad rem vestram facere posse judicetis, eas nobis designetis, simulque, quâ viâ et hæc, et quas in posterum vobis missuri sumus, certissime et commodissime ad vos perventurae sint, indicetis. Cumque a vera amicitia nihil dissimulatione alienius sit, hoc etiam scire vos volumus, quod Academiae nostrae adscripti una quasi voce dolere se quam maxime confessi sunt, lingua Magyarica, qua volumina vestra conscripta sunt, ignoros se usu eorum prohibitos esse atque seclusos. Dignissimum quidem esse, agebant, eo quo estis in patriam amore, ut atavam linguam diutius neglectam aut prorsus intercidere aut squalorem et barbariem inducere ~~ne~~ ne patiamini; at nihil obesse, quo minus eas commentationes, quæ patriâ linguâ conscriptæ prodeant, simul in latinam linguam converfas publici juris faciatis. Namque et his sumptibus procerum vestrorum insignem liberalitatem eo minus defuturam, quo certius fit, hoc demum modo studiorum vestrorum fructus, non tantum, quod semper, et maximo quidem jure, præcipuum reputaturi sitis, ad patriam

2

vestram retundaturos, sed etiam ad universum orbem litterarium esse dimanaturos, quod quidem spernere neque humanitate neque doctrina vestra dignum videatur. Quam sententiam ut æqui bonique consulatis, impense rogamus.

Valete, Viri Illustres, et tum nobis favere pergite, tum vobis persuasum habete, nos vestræ societati semper fore addictissimos.

Dabamus ex ædibus Academiae Scientiarum Regiæ Bavaricæ, Monachii die 12. Julii MDCCCXXXIV.

Augustissimi Bavariæ Regis consiliarius
intimus actualis, Academia Regiæ Monachien-
sis Præses et Universitatis Regiæ
Prof. P. O.

Epistola ad Romanos
capitulum 12
Versus 1-13
MCCCXXII

Epistola ad Romanos
capitulum 12